

MAGIE CU SUSUL ÎN JOS

de
Sarah
Mlynowski,
Lauren
Myracle
și
Emily
Jenkins

Traducere din engleză
de Maria-Magdalena Costea

CORINT BOOKS

Redactare: Adelina Dragomir

Tehnoredactare: Liviu Rusu

Sarah Mlynowski, Lauren Myracle, Emily Jenkins,

UPSIDE-DOWN MAGIC

Copyright © 2015 by Sarah Mlynowski, Lauren Myracle and Emily Jenkins.

All rights reserved. Published by arrangement with Scholastic Inc., 557 Broadway, New York, NY 10012, USA.

Cover art by Jennifer Taylor © 2015 Scholastic Inc.

Cover design by Elizabeth B. Parisi & Mary Claire Cruz

Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate

Editurii CORINT BOOKS.

CORINT JUNIOR este marcă înregistrată.

ISBN 978-606-793-923-1

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

MLYNOWSKI, SARAH

Magie cu susul în jos / Sarah Mlynowski, Lauren Myracle, Emily Jenkins ; trad. din engleză de Maria-Magdalena Costea.

- București : Corint Books, 2020

ISBN 978-606-793-923-1

I. Myracle, Lauren

II. Jenkins, Emily

821.111

Pentru David, bineînțeles.

1

Nory Horace tot încerca să se transforme într-un pisoi.

Neapărat trebuia să fie unul negru. Și fără discuție că trebuia să aibă formă de pisoi.

Era miezul verii. Nory se ascundea în garaj. *Pisoi, pisoi, pisoi*, își spunea ea.

Se ascundea în caz că ar fi mers prost ceva. Nimeni nu trebuia să vadă asta. Și totuși, dacă ceva ar fi mers *foarte* prost, fratele și sora ei erau prin preajmă s-o audă strigând după ajutor.

Sau mieunând după ajutor.

Sau scoțând un răget.

Nory hotărî să nu se gândească la asta. Cu puțin noroc, nu o să aibă nevoie de ajutor.

Pisoi, pisoi, pisoi.

Trebuia să fie as la transformarea în pisoi, pentru că mâine avea să dea Marele Test. Mâine, după mulți ani de așteptare, urma în sfârșit să dea admiterea pentru Academia Sage.

Era foarte greu să intri la Sage. Nu erai acceptat decât dacă dețineai talente uluitoare. Prietenii lui Nory nici nu se chinuiau să încerce. Toți dădeau examene de admitere la școli unde se intra mai ușor.

Dacă trecea de Marele Test, Nory putea începe clasa a cincea la Academia Sage, în toamnă.

Dacă pica...

Nu. Nu putea să pice. Nu mai dădea examen de admitere pentru nicio altă școală. Nu numai pentru că Academia Sage era o școală de magie foarte importantă și prestigioasă, ci și pentru că fratele ei, Hawthorn, studiasse acolo.

Sora ei, Dalia, la fel.

Pe lângă asta, tatăl lui Nory era oarecum directorul școlii.

Bine, nu era oarecum. Chiar era directorul școlii.

Gândul la Marele Test îi întorcea lui Nory stomacul pe dos. Magia ei era puternică. Nu încăpea îndoială. Numai că uneori magia ei o lua razna.

Iar Academia Sage nu accepta așa ceva.

Era foarte posibil ca subiectul cu pisoii negri să pice mâine la Marele Test. Era un animal pentru nivelul „începător”, iar Nory se mai transformase de multe ori într-un pisoi negru. Problema era ce se întâmpla *după*.

Dar Nory nici nu voia să se gândească la asta. În schimb, trase adânc aer în piept și-și ridică bărbia.

Pisoi, pisoi, PISOII!!

Privirea i se încețoșă, iar inima i-o luă la goană. Corpul ei se dilată și se comprimă. Se auziră niște pocnituri.

Uraa, pisoi!

Dar... stai!

Își simțea gura ciudat. Nory clănțani din dinți. Clanț, clanț, clanț. *Oho!*

Ăștia nu erau dinți normali. Erau lungi. Ascuțiți. Puternici. Atât de lungi, de ascuțiți și de puternici, că puteau să roadă lemn!

Hmm, se gândi Nory, simțind ceva straniu. De ce ar vrea un pisoi să roadă lemn?

Nory se uită peste umăr. Văzu o coadă neagră, perfectă, legănându-se în aer. Mai văzu o pereche de lăbuțe negre, cu pernuțe și gheare ascuțite, conectate la coadă. Se uită în jos, așteptându-se

să vadă perechea identică de lăbuțe din față ce trebuiau să-i înlocuiască mâinile. Dar...

Lăbuțele din față nu erau de pisoii. Blana era maronie și lucioasă. De asemenea, părea că are o burtică grăsuță și rotundă. Și ce mai era și cu nasul ăsta?

Nu putea să-l vadă prea bine, dar sigur nu aparținea vreunui neam pisicesc. Era ca un fel de bot.

Un bot de castor.

Sfinte Alacazam! Sunt jumate pisoii, jumate castor, își dădu seama Nory.

Magia ei.

Sigur.

O luase.

Razna.

Nu din nou! se gândi ea. Unde greșesc? Dacă fac asta și mâine, o să pic Marele Test! Ar trebui să mă transform la loc și să încerc să fiu pisoii perfect. Da. Exact asta o să fac.

Însă, partea castor-pisoi din Nory nu voia să asculte. Lui PisiCastoNory nu-i păsa de Marele Test. PisiCastoNory voia doar să roadă chestii cu dinții ei noi și grozavi de castor.

A început să cotrobăie prin garaj. Lemn! Pe unde era lemnul?

Trebuie să rod lemn, gândi PisiCastoNory. Trebuie să construiesc un baraj de castori.

Nu! Nu! spuse vocea pierdută a Fetei-Nory.

PisiCastoNory ieși clătinându-se din garaj și intră în casă. Apoi merse la etaj, în biroul tatălui ei. Merg și buturugi sau crengi. Orice lucru făcut din lemn.

Nory observă biblioteca tatălui ei.

Era foarte frumoasă, fiind construită de mâinile dibace ale meșterilor europeni, acum mai bine de două sute de ani.

Era o piesă de mobilier foarte importantă și foarte scumpă.

Arăta absolut delicios.

Ooo, se gândi PisiCastoNory. Ia uită-te la chestia aia! O chestie înaltă din lemn! Chestii dreptunghiulare de ronțait!

Trânti una dintre cărți pe jos și ronțai puțin din ea.

Exterior tare, ca scoarța de copac. Interior moale, ca frunzele. *Mmm! Cranț, Cranț, Cranț.* PisiCastoNory ronțai patru dintre cărțile tatălui ei.

Apoi mușcă din picioarele solide din lemn de stejar ale biroului tatălui ei.

Apoi molfăi o parte din fotoliul preferat al tatălui ei. Trase după ea puf și lemn și construi un

bârlog de castori în baia de serviciu, sub chiuve-tă. Apoi se învârti în cerc, urmărindu-și coada de pisoi pentru câteva minute și folosi o grămăjoară de pagini rupte pe post de litieră.

Totul era grozav. *Ea* era grozavă. Ea, PisiCas-toNory, nu se mai simțise așa bine de săptămâni bune!

Asta până când o găsi fratele ei, Hawthorn.